

Izhaja vsak dan
tudi ob nedeljah in praznikih ob 5. uri, ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj.
Posamezne številke se prodajojo po 3 novč. (6 stotink) v mnogih tobakarnah v Trstu in okolici, Ljubljani, Gorici, Celji, Kranju, Mariboru, Celovcu, Idriji, St. Petru, Sežani, Nabrežini, Novem mestu itd.
Oglase in naročbe sprejemajo uprava lista „Edinost“, ulica Molin piccolo štv. 7. — Uradne ure od 2 pop. do 8 zvečer. Cene oglasov 16 stotink na vrsto petit; poslanice, osmrtnice, javne zahvale in domači oglasi po pogodbi.
TELEFON štv. 870.

Vprašanje tržaške luke v pododseku industrijalnega sveta.

DUNAJ 19. Pododsek industrijalnega sveta, ki se bavi z vprašanjem pomorskega prometa nadaljeval je v današnji seji razpravo o predlogih glede razširjenja tržaške luke.

Zastopnik pomorske oblasti, inženjer Piebler, je pojasnil prednosti načrta, po katerem bi se nova luka napravila pri Sv. Andreju, nadalje je razlagal tudi oni načrt, po katerem bi se nova luka zgradila v Škedenju in Žavljah. Član odseka Schweiger je stavljal predlog, naj bi se industrijski svet izjavil, da se takoj zapriče z gradnjo nove luke pri Sv. Andreju. Član Economo pa se je izjavil proti Panzanovemu načrtu in je trdil, da je v interesu industrije, ako se zgradi pomol v Žavljah in ako se železnična proga podaljša do tjakaj. Na to je pododsek vspredel predlog člana Pingerja, ki se glasi: Pododsek industrijalnega sveta pripoznava nujnost razširjenja tržaške luke in prosi poročevalca, naj v seji, ki se bo vrnila dne 30. t. m., stavi predloge glede razpravljanja alternativnih načrtov.

Trgovinski minister baron Call zahvalil se je članom za interesantna izvajanja in je izjavil, da je neobhodno potrebno, da se z ozirom na gradečo se železnično preko Tur, že v prihodnjem letu prične z gradnjo nove luke. Luka pri Sv. Andreju ne bo ravno užarsa, ali treba je računati z obstoječimi činitelji in ozirati se na potrebuščine tržaškega mesta.

Industrijalni svet je na to vspredel Schweigerjev predlog, v katerem se izjavlja, da industrijski svet smatra za nujno potrebno, da se čim prej ustanovi prevozni tarif za plovbo v vzhodno Afriko, ker je jedino na ta način mogoče ustvariti predpogoje za uspešno paroplovno službo v vzhodno Afriko. V predlogu se priporoča, naj bi se ta tarif napravil po istih načelih kakor je sestavljen novi tarif avstrijske paroplovne službe v Levant.

Slednjič je industrijski svet vzel z zadoščenjem na zasnje pogodbo med vlado in avstrijskim Lloydom, glosom katere priredi Lloyd v prihodnjem letu 12 voženj v vzhodno Afriko.

Skupno posvetovanje avstrijskih in ogrskih ministrov.

DUNAJ 19. — Ministrski predsednik gr. Tisza in finančni minister dr. Lukac zospela sta danes semkaj, da se udeležita skupne ministrske konference glede določenja skupnega proračuna.

DUNAJ 19. V ministerstvu za vnašanje stvari vršila se je danes ob 2. uri popoludne seji, katere je predsedoval minister za vnašanje stvari grof Goluchowski. Seje so se udeležili: oba ministrska predsednika in oba

PODLISTEK.

Ženska tridesetih let.

Francoški spisal: Honore de Balzac.
Poslovenil K. Z.

V.

Dvojno snidenje.

Ves zamisljen, molč, s prikrizanimi rokami in jednakomernimi korakov je hodil general od uličnih oken do oken, ki so bila obrnena proti vrtu. Soprona je pestovala sprednega Abela. Sedeča v naslonjaku podobno pleti v gnezdu, je spavala Milica brezkrbno. Najstarejša sestra je držala v jedni roki svilnat klopčič, v drugi iglo ter opazovala ogenj. Grobno tišino, vlažejočo v salou, zunaj in v hiši, so motili le koraki služabnikov, odhajajočih spet drug za drugim, pridružen smeh, zadnji odmev njihove radosti in gostovanja, in slednjič še duri njihovih sob, ki so jih odpirali ali zapirali mej pogovarjanjem. Tupatam je odmeval še kak ropot pri posteljah. Tu se je prevrnil stol, tam je zadonel slateni ksejel starega kočija in potihnil

zopet. Toda kmalu je zavladalo povsod mračno veličstvo, ki se pojavila o polunoči v specijski prirodi. Samo zvezde so svetile. Zemlje se je poltol mraz. Nobeno bitje se ni ganilo in govorilo. Samo ogenj je prasketal, kakor bi hotel napraviti razumljivo globoko tišino. Stolpsa ura v Montreuilu je udariča jedno. V tem hipu so v zgornjem nadstropju slabotao odmevali skrajno lahni koraki. Marki in hčerka, uverjena, da sta zaklenila morilce gospoda de Maunu, sta pripisovala to gibanje jedni iz mej žensk in se nista začudila, ko sta čula, da se odpirajo duri sobe ležeče pred salonom. Hkrati se je pojavit morilec mej njimi. Prepadenost, polotivšča se markija, materna živa radovednost in hčerino začudenje so mu dovolili, da je prišel skoraj v sredo salons; dejal je generalu z nenavadno mirnim in zvonečim glasom:
»Gospod, dve uri potečeti ravnokar.«
»Vi tukaj!« je kriknil general. »S čegavo pomočjo...?«
In pogledal je prševalno ženo in otroke s strašnim pogledom. Helena je zardela, kakor ogenj.
»Vi, Vi ste mej nami!« je nadaljeval

vojak presunljivo! »S krvjo oblit morilec tukaj! To podobo onečaščate! Ven! ven! je dostavil togotno.

Ob besedi morilec je markiza zaupila Heleni, pa se je zdelo, da ta beseda odločuje njeno življenje; njen obraz ni kazal ni najmanjšega začudenja. Bilo je, kakor bi bila pričakovala tega moža. Njene širne misli so imale le en pomen: jasna je, da je bila kazen, prihranjena od neba za njene pregrehe. — Uverjena, da je istotako kriva, kakor oni mož, ga je gledala mlada deklica z vedrim očesom; bila je njegova družica, njegova sestra. Ta okolnost se je, da je zdelo zapoved božja. Nekoliko let pozneje bi bil razum opravičil njenu kesanje; toda v tem trenutku jo je delalo blazno. Tuječ je ostal nepremičen in hladen. V njegovih potezah in na širokih, rudečih ustnih se je izražal zaničljiv smehljaj.

»Vrlo slabo pripoznavate plemenitost mojega nastopa nasproti Vam,« je dejal tuječ počasi. Nisem se hotel dotakniti z rokami češe, v katere ste mi bili dali vode, da si ugasim žajo. Da bi pod vaso streho umival svoje krvave roke, na to še misil nisem. In

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

Naročnina znaša

za vse leto 24 kron, pol leta 12 kron, 3 mesece 6 kron. Na naročbe brez dopolne naročnine se uprava ne oziroma. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. **Nefrankovane pisma se ne sprejemajo in rokopisi se ne vračajo.** Naročnino, oglase in reklamacije je pošiljati na upravo lista.

UREDNIŠTVO: Ulica Torre bianca štv. 12.

Izdajatelj in odgovorni urednik FRAN GODNIK. — Lastnik koncorcij lista „Edinost“. — Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu, ulica Torre bianca štv. 12.

finančna ministra, nadalje skupni finančni minister in poveljnik vojne mornarice. Določila so se glavna načela skupnega državnega proračuna za l. 1904. Ker se je izložilo vprašanje glede preobrazbe vojske, z ozirom na to, da je i-ta v zvezi s svoječasno predloženo vojno predlogo, se za l. 1904. jemlje v poštev le dosedanji rekrutni kontingenat. Skupni proračun se nasproti proračunu za letošnje leto je malo poviša. Za nabavo novih topov zshitevalo se bo le 15 milijonov krečeta, ker se z ozirom na sedanje stanje vprašanja o nabavi novih topov ne bo moglo letos porabititi večje sveta. Glede rešitve še nekaterih podrobnosti sestanejo se jutri na skupno posvetovanje oba finančna ministra, državni finančni minister in poveljnik vojne mornarice.

BUDIMPEŠTA 19. Ogrski korespondenčni pisarni poroča iz Dunaja: Danes je ogrski ministrski predsednik posetil avstrijskega ministra predsednika dr. Koerberja, na kar mu je poslednji takoj vrnil obisk, Grif Tisza odpotuje danes po noči v Budimpešto.

Inozemski revolucionarni agenti na Rusku.

KOLONJA 19. — »Kölnerische Zeitung« poroča iz Petrograda: Revolucionarna socialistična stranka razvijala je tekom zadnjih tednov izredno intenzivno delovanje in je razširila precejšnje število proklamacij. Govorito je, da so revolucionarni agenti: došli iz inozemstva, vsled česar posvečuje redarstvo posebno pažijo vsem iz inozemstva došlim sumljivim osebam.

KOLONJA 19. — »Kölnerische Zeitung« javlja iz Petrograda o nadaljnji redarstveni merah proti pokretu socialistično-revolucionarne stranke v glavnem mestu Štutgartu, s da vendar ne preiskuje redarstvo različna privatna stanovanja, da se prepriča, ako so stanovaleci po predpisih vpisani. Večje število politično sumljivih oseb je aretiranih.

Cesar na potovanju.

DUNAJ 19. Cesar prispe jutri zvečer semkaj.

Bolezni ruske carice.

PETROGRAD 19. — O bolezni ruske carice Aleksandre izdala sta njen telesni kirurg Hirsch in dr. Beni dne 18. t. m. v Skrjnjevičevih sledči biljetin: Carica Aleksandra je dne 17. t. m. obolela na akutnem vnetju srednjega dela desnega ušesa. Tekom zadnjih 24 ur ni bilo opaziti nikakega oddeljenja od normalnega razvoja te boleznine. — Temperatura 37,5, bitje žile 68.

Iz ogrske zbornice.

BUDIMPEŠTA 19. — V današnji seji poslane zbornice stavljen je bil predlog, naj se Tiszove izjave postavijo v sejna zapisnik. Ker je pa Tisza govoril pred prehodom na dnevni red, se njegov govor, vsled določil

zborničnega reda, ne more vspredjeti v zapisnik, marveč pride v tem slučaju v zapisnik le govornikovo ime. O na to sledičem glasovanju po imenih izkazalo se je, da je zbornica neslepčena, vsled česar se je pretregala za par minut.

Posl. Szederkeny je izjavil, da bo njegova stranka obstruirala toliko vojno predloga, kolikor vse zakonske načrte, katere predloži Tiszovo ministerstvo. Pripoznal pa je, da je ministrski predsednik v svojem zadnjem govoru pogumno nastopal in izrekel prepričanje, da bi bila s Tiszo složna vsa zbornica, aka bi dotični govor imel kake posledice.

BUDIMPEŠTA 19. — Posl. Szederkeny je v nadaljevanju svojega govora podal razsežno zgodovinsko sliko o madjarskem vojaštvu.

Za Szederkenjem govoril je Košutovec posl. Bédőkárty in sicer do zaključka seje. Naslednji govornik prosil je zbornico za dovoljenje, da sme svoj govor izreči v prihodnji seji, čemur je zbornica ugodila. Nadaljevanje razprave odložilo se je na to na prihodnjo sejo, ki se bo vrnila jutri. Seja je bila zaključena ob 2. in tričetr uri pop.

Afera Alay-Polony.

BUDIMPEŠTA 19. — Častna zadeva Alay-Polonyi poravnana je našim potom.

Italijanska kraljeva dvojica na Angležem.

Napitnici ob teh kraljev.

WINDSOR 19. — Na včerajšnjem galabodu je kralj Edvard izrekel napitnico na italijansko kraljevo dvojico. Spominjal se je, da je preteklo ravno 48 let, odkar je obiskal Anglijo ded sedanjega italijanskega kralja, kralj Viktor Emanuel III. Takrat, povdjarjal je govornik, nahajali smo se v času vojne in naše vojske so se bojevale rama ob ramih. Sedaj pa je mir in idejal naših držav je, da se ta mir trajno ohrani, da bo tako mogoče skupno delovati na napredku in civilizaciji. Kralj se je potem spominjal prisrečega vspredjema, kateri mu je bil pripreden o njegovem svoječasnem prihodu v Rim in je kralju Viktorju zagotovil, da tudi njega Angležki narod v Londonu prisrečno vspredje.

Kralj Viktor Emanuel je na svoji napitnici izvajal, da so, toliko njemu, kolikor italijanskemu narodu, še v živem spominu dogodki, katere je kralj Edvard omenjal v svojem govoru. Nadalje je kralj Viktor Emanuel povdjarjal simpatije in prijateljske razmere, ki vladajo med obema narodoma in in ki so obema vladama v podlagu mirovne politike. Zahvaljuje se na prisrečnem vspredjemu, prirejenem njemu in kraljici, napisil je kralj Viktor Emanuel kraljici in vsej kraljevski rodbini.

LONDON 19. — Danes se je v Guild-

hall priredil banket na čast italijanski kraljevi dvojici. Na banketu je lord mayor izročil kraljevi dvojici adreso in je izustil negotov v katerem je izrazil veselje in hvaležnost londonskega mešanstva na posetu italijanske kraljeve dvojice. Spominjal se je na to obisk, katerega je napravil pred 48 leti kralj Viktor Emanuel II., o kateri priliki je visoki gost posetil tudi Guildhall. »Kakor takrat,« nadaljeval je lord mayor, »izražamo tudi danes kralju Viktorju Emanuelu III. in njegovi prevzvani soprigi, kraljici Jeleni presrečno in udano dobrodošlico in občudujemo o tem spretnost, takt in fino umevanje, ki dijo nj. vel. kralja. odkar je zasel prestol ter želimo iz vsega srca, da bi še dolgo blagodejno in srečno vladal.«

Govornik se je spominjal potem presrečnega vspredjema, prerejenega kralju Edwardu v Rimu ter je zatrjeval, da je ta vspredjem ostal angleški narodu globoko v sreu. Nazaključku svojega govora prosil je lord major visoka gosta, naj ohranita v prijaznem spominu svoje bivanje na Angležem ter naj poneseta seboj uverjenje o toplih simpatijah in visokem spoštovanju, ki goji angleški narod do nju veličanstev ter je napisil kralju in kraljici.

V svojem odgovoru na lord mayorjev negotov, zahvalil se je kralj Viktor Emanuel na izročeni mu adresi in na sijajni gostoljubnosti, nadalje zahvalil se je princu Waleškemu in drugim osebnostim, ki so se udeležile banketa. Slednjič se je kralj zahvalil londonskemu prebivalstvu, katero pojmi, da je on prišel v Anglijo kakor glasnik ljubezni, katero goji do angleškega naroda in njegovega mnogoljubjenega vladarja. »To čutstvo — dejal je kralj — obstaja že od davna med obema deželama. Bili so nemirni časi, dejal je kralj, ko je moj visoki del pred približno 50 leti bival tukaj in spregovoril besede, ki so zabeležene v vaši zlati knjigi. Italijanski narod se je takrat bojeval za svojo svobodo. Podpora, katero je v tako kritičnih časih svobodoljubni angleški narod izkazal italijanskemu narodu, ustvarila je tradicionalno mejebojno zaupanje, katero ni od takrat nikoli prenehalo povspodbavati dobre odnose med državama. Mi nismo v srečnih časih mednar. miru, čeprav aktivna faktorja sta postala tudi Italija in Anglija. Jaz sem prepričan, da bosta oba naroda vedno združeno korakala po potu napredka in civilizacije. Kralj je na to napisil lord mayorju in zastopnikom londonskega mesta.

Dohod v London.

LONDON 19. — Italijanska kraljeva dvojica dospela je ob 11. uri zjutraj iz Windsorja semkaj. Kralj in kraljica sta se s kolodvora odpeljala naravnost na italijansko poslanstvo. Na praznično okrašenih ulicah zbrana množica je kraljevo dvojico živahnopozdravljala.

ne puščajo tu družega, nego le misel na moj zločin (ob teh besedah je stisnil ustnice) zapuščam isto in gledam, da ne bi zapustil tu nobene sledi. Končno se celo Vaši hčerki nisem dovolil...«

»Moji hčerki!« je vzviknil general, grozno pogledši na Heleno. »Ah! nesrečne, idvi ven, ali usmrtili te...«

»Dve uri še niste potekli. Ne morete me niti usmrtili niti izročiti, ne da bi izgubili spoštovanja pred samimi seboj... in pred menoj.«

Ob zadnjih besedah je skušal osupiti vojak pogledati zločinca; toda bil je prisiljen povesiti oči, čutil se je nezmožnega v to, da bi prenašal neznosno žarni pogled, ki mu je že drugič razdeval srce. Bal se je, da še obnemore, spoznavši, da mu volja že pojemata.

»Usmrtite starčka! Torej še nikoli niste videli rodbine?« je kazal general z očetovsko krenjjo na ženo in otroke.

»Da, starčka,« je ponovil neznanec, čeprav čelo se je lahko zgubančilo.

(Pride še.)

Italijanska vnanja politika.

WINDSOR 19. — Neki zastopnik Reuterjeve agencije imel je pogovor z italijanskim ministrom za vnanje stvari, Tittonjem. Italijanski minister je v tem pogovoru izjavil, da je politika italijanske vlade politika miru. Ista da sloni na trozvezji, ki je mirovnega značaja. Obe z Italijo zvezani velesili, da zaupati na njeno sodelovanje, ki postane posebej krepkeje po sklenjenju novih trgovinskih pogodb, ki gotovo zadovoljijo upravičene obojestranske interese. Minister Tittoni je zatrjeval, da italijanska vlada storiti vse možno v doseg obnovljenja prisrčnih odnosa do Francije. Kar se tiče odnosa Italije do Anglije pozivljal se je minister na iskreno pisanje italijanskega časopisa. Kralj Viktor Emanuel da se nista v Angliji kakor tolmač italijanskega čutstvovanja italijanskega naroda do Anglije. Kar se tiče stališča italijanske vlade naspreti položaju na Balkanu, zatrdil je Tittoni, da isto v glavnem soglaša z nazori, katere je angleški ministerski predsednik razvijal v svojem tozadavnem zadnjem govoru. Istotako da je italijanska politika v sredozemskom in afriškem vprašanju v popolnem soglasju s politiko Anglije.

Pogodba glede gradnje panamskega prekopa podpisana.

WASHINGTON 19. — Danes zvečer se je tukaj podpisala pogodba glede gradnje panamskega prekopa. V imenu Zjedinjenih držav podpisal je pogodbo državni tajnik Hay, v imenu nove panamske republike pa diplomatični odposlanec iste, Bonau - Vacilla.

Koerberjeve sreče — konec.

Predvčerajnjim je bil dan nesreča za dr. Koerberja. Redki so slučaji v politični in parlamentarni zgodbini naše države, da bi glasila nsjrazličnejših strank bila v tako absolutnem soglasju v svoji sodbi, nego so to pot v konstituiranju dejstva, ki smo mu dali izraza včeraj tudi mi z besedami: Hladno, ledeno je bilo okolo g. Koerberja, ko je zaključil svoj govor in nobena roka se ni ganila, v odobravanje! — Govori dr. Koerberja so bili sicer vsikdar brez realne vsebine, brez pozitivnih idej in misli, tako, da je tršalo vsikdar čakati, kaj poročeg. Koerber — naslednjega dne. A naslednjega dne se je zopet ponavljala govorniška igra od prejšnjega dne ... tako je bilo prav za prav vse vladanje Koerberjevo sestavljeni iz samega razvijanja programov. Ali Koerberjevi govorji so bili vsikdar mojsterski sestavljeni, iz momljivih govorniških figur in blestečih fraz, da je imel naš ministerski predsednik vsikdar okolo sebe hvaležnih poslušalcev in na zaključku govora bolj ali manje navdušenih hvaliteljev.

Predvčerajnjim pa so obnemela vsa udana usta. Blesteče fraze in oblube so zgrešile zaželeni efekt. Zvijanja Koerberjeva, v katerih se plastično kaže njegova fenomenalna nestalnost, dejstvo, da je skoro vsaki dan zavzemal drugačno stališče nasproti Ogrski, persiflira list »Zeit« tako-le: najprej brani Koerber naša prava, v drugo nimamo mi nikakih pravic (glede organizacije vojske, ker tu da odreja le krona), v tretje tadi Ogori nimajo nikakih pravic, v četrto uveljavljajo Ogori vspešno svoje pravice, in v petič, da ne opaža dr. Koerber ničesar, radi cesar bi se mogel vznemirjati.

Ledeno-mrzo je bilo predvčerajnjim okolo dr. Koerberja. Mraz je bil to, ki navstaja v naravi, ko se dan nagiblje k zatonu in — lega mrak na zemljo. In grenka čutstva so mu morala legati na dušo, ko je videl, da ostajajo mrzli tudi oni, katerim izključno je služboval, katerim je vse žrtvoval, tudi interes države in svojo lastno državniško reputacijo. Huje nehvaležnosti si je pač težko misiti, nego zveni danes iz neusmiljenih sodeb v nemških listih o zdajnjem nastopu dr. Koerberja. Zapuščen od vseh in brez prijatelja je odhajal dr. Koerber predvčerajnjim iz zbornice. Hud padeo je to: on, ki je vedno viden v samem sebi regeneratorja parlamentarnega življenja in rešitelja parlamenta: on je odhajal predvčerajnjim kakor kak omržen tujinec iz parlamentarne hiše. »Narodni list« vasklikajo: Ali se zaveda dr. Koerber, da ga vse stranke odklanjajo in da je njegova politika izgubljena? Ali dr. Koerber je neprečaunaljiv človek. Če bi bil resničljuben vsaj nasproti samemu sebi, moral bi si reči: »Finita la commedia!«

A ne brije mu ledena sapa le od vseh avstrijskih strani. Takoj včeraj mu je dal

ogrski ministerski predsednik takov odgovor, ki glede ostrosti in edurnosti menda nima vrstnika v polemikah ogrskih ministrov z avstrijskimi kolegi. Tujina, česar beseda »niti ne uvažujejo, ga je imenoval. Ta beseda grofa Tisza je morala zadeti Koerberja kar kar nož v živo meso. Žalosten konec je to državniške karjere po tolikih — lepih programih! Ali najhuje je, da je tak končec zaslužen v polni meri. Koerberjeva politika je bila politika hipokrizije. Plavati je hotel v vseh možnih vodah! Sedaj je rožljal s sablo, da se je prikupljalo onim, ki nočajo nič več čuti o gospodarski skupnosti z Ogrsko; sedaj zopet je misil na one, ki hočejo ohraniti to skupnost in je prosil zopet, naj se beseda »ločitev« niti ne izgovarja. Eno roko je vsaki dan držal kvíško, da je prisegal svojo ob ekativnost nasproti vsem narodom; z drugo roko pa je pisal narrede in podpisoval imenovanja, ki so bila pljuske v lice in so pričala o skrajni pristranci narodom na škodo. Zahteval je, naj se v njegovem ministerstvu vidi objektivno in vsem enako dobrohotno vlado, o resnici pa je ta strankarska vlada, ki hegemonističnim strankam na ljubo, negira — državne zakone. Bil je krivičen, a zahteval je, naj se ga proslavlja radi njegove pravičnosti!

Plavati je hotel v vseh vodah, a sedaj je obtičal — na suhem.

Italijani in Slovani.

Nedavno temu je bil urednik »Jadrana«, gospod Tresić-Pavičić v Adriji (v italijanski provinciji Rovigo v reki Po), kjer so slavili spomin na bitko pri Mentani (dne 3. novembra 1867 med Garibaldijem in papeževim vojskom). Dr. Tresić je imel v Adriji sestanek z Ricciotti Garibaldijem. Temu sestanku je bil namen, da Tresić raztolmači prvim ljudem v Italiji, da Hrvatje niso taki, kakor pišejo o njih in raznašajo izvestni sovražniki.

»Jadrana« je bil priobčil tudi neko pismo iz peresa Ricciotti Garibaldija o razmerju med Hrvati in Italijani. Pismo Garibaldijevo je bilo narekovano od toplega čutstvovanja in je kulminiralo v reku, da sleherni narod je dolžan pomagati drugemu narodu, ki se bori za svoje pravo in svobodo.

Zadnji »Jadrana« priobčuje zopet važno pismo o tem predmetu, došlo mu od glavnega urednika uglednega milanskega lista »Sera«, Geralamo Enrico Nani-ja. Nani pravi: »Težki dogodki, domači in vnanji, zadnjih dni mi niso dopuščali, da bi se — kakor bi se bil rad — posvečal lepi in veliki stvari, toliko koristni za obe strani. Ali sem se že in se bom bavil žno vsikdar, kadar mi bo možno, iz vsega srca. Spomin je gojil mržnjo, nado jo odpravlja in zaupanje jo spremeni v ljubezen. Narod slovanški se preveč zaveda svoje moći, je pregoreč v svojih izjavah, da bi hotel vabiti z lažnjivim laskanjem in varati sleparški dogovori onega, ki pozabivši na stara žaljenja od strani tlačitelja, brani istega. Jaz verujem popolnoma v vašo iskrenost. V tem zaupanju vam pošiljam iz svojega gorečega srca italijanskega bratski objem.«

Ker iz tega pisma zveni nekakov skeptizmom ozirom na mišljenje splošne hrvatske javnosti, povdaja uredništvo »Jadrana« v izvajanjih, ki jih navzveju k navedenemu pismu, da je general Ricciotti Garibaldi že pred veden, da pride v deželnem zboru dalmatinskom do slovenske manifestacije prijateljstva med Hrvati in Italijani. Potem se sklicuje »Jadrana« na senzacijonalne govorje poslancev dr. Trumbića, dr. Smolake, Biankinija, Miličića, Prodana, Majstrovica in izlasti dr. Čingrije, voditelja večine v deželnem zboru dalmatinskem, ki je uključil svoji visoki starosti z mladeničkim navdušenjem zaklicil Italijanom: »Hoteli ste nas potlačiti, ni se vam posrečilo. Sedaj pa se dvignite, da se boste vredneje borili na naši strani proti sovražniku, ki je nevarnejši za domovino, ki je enako druga nam vsem, a vaša prava so jednaka z našimi.«

Vsi so soglašali za iskreno zvezo z Italijani in ni bilo niti enega glasu, ki ne bi bil soglašal. Potem žigosa »Jadrana« vedenju tržaških italijanskih novin, ki ostajajo hladne vapršča tega gibanja za italijansko-hrvatsko prijateljstvo. So-li v Trstu bolji Italijani, nego je Garibaldi in vse novinstvo v kraljestvu? »Jadrana« viđi v tem vedenju vpliv sovražnika, ki bi ga moralim skupno pobijati. In če kdo — zaključuje »Jadrana« — še dvomi na iskrenosti naših namenov, naj se spominja

pljusk, ki jih je dal deželnemu zboru dalmatinski avstrijskemu režimu.

Te važne pojave — ki postanejo morda zgodovinskega pomena za življenje italijanskega in jugoslovanskega plemena — naj zaključimo z besedami nekega drugega starega borilca Hrvatov: Erazma Barčića, tega reškega patriota. Na shodu na Sušaku minole nedelje je Barčić v briljantem govoru slavil dogodek v deželnem zboru dalmatinskem: zvezobeh narodov proti pan-germanski nevarnosti. Dan, ki je prinesel sporazumljenje med Italijani in Hrvati oz. Srbi v Dalmaciji, je označil govornik kakor najlepši dan svojega življenja. — Tudi v Dalmaciji je neki Khuen hotel usiliti neki zakon, a naletel je na neprerazlagljiv odpor vseh. — »Dalmacija nam je dala civilizacijo, oza nam da tudi politično svobodo in nezavisnost. S tem vsklikom se je tudi veterani Barčić onim, ki povpečujejo gibanje za sporazumljenje med slovanskim svetom!«

Čehi in Slovenci.

Predvčerajnjim je imel češki klub državnega zborna svojo sejo. Med drugim je sklenil klub, da podpiše nujni predlog dr. Ferjančiča radi kršenja jezikovne ravnopravnosti na Koroškem in da eventuelno prizna temu predlogu prednost.

Ako smemo videti v tem sklepu češkega kluba znak, da hoče isti tudi v praksi in resnično izvajati princip medsebojne podpore med narodom češkim in slovenskim, potem ga moremo zagotoviti že danes najgloblje hvaležnosti vsega našega naroda. Trejeti je razlog za tako hvaležnost: v prvo zavest, da našim koroškim bratom treba hitre pomoći, ako jih hočemo rešiti; v drugo zavest, da smo mi sami prešibki, da bi mogli odbiti udarce sovražnega nam sistema: a v tretje zavest, da pomč od strani močnega naroda češkega ne ostane brez efekta! Ali ne le moralne hvaležnost je zagotovljena Čehom za pomoč našim tlačenim bratom na Koroškem, uverjeni smo, da bodo tej narodovi hvaležnosti dajali izraza tudi njega zastopniki z vsemi hrannjenim zvestega sobojevnštva za vsako pravo češkega naroda.

Za bližanje med Srbi in Bolgari.

Boris Sarafov.

Iz Belega grada nam pišejo dne 17. novembra: Tu je že dne 14. t. m. začel izhajati na srbskem in bolgarskem jeziku list »Ujedinjenje«, ki bo zastopal idejo bližanja Srbov in Bolgarov, karpa, po vsem, kar je videti, pojde težavne na škodo oba držav, vse dotlej, dokler bodo Bolgari povdarijali svoje izključno pravo do Makedonije in jednega dela Stare Srbije, kateri pokrajini sti navezani na Srbijo historiškimi in etnografskimi vezmi.

Prva številka — kakor števka na ogled — ni pokazala prave barve svojega lista in izgleda, da mu ni to resnična ideja. Ali, dokler ne izide še nekaj stekl, ne bom govoril o njem. Vsaj tukajšnji listi so dva tedna popred javili z notico, dano jim od snovateljev lista samih, ali nijeden listov ni podrobnejše govoril o tem. Ali nekaj dnej pred izidom tega lista, izšle so notice kakor izjave od strani uredništva dveh listov, katerih uredniki so najgorečajti boritelji za bližanje Srbov in Bolgarov. V teh izjavah vladnega organa »Samouprave« in »Štampe« je izrečeno, da ljudje, ki savajejo ta list neigrajo politične uloge in da jih do tega končno dovaja le osebna koristi. Interesantno je, da je ta izjava izšla v vladnem organu, česar urednik je, kakor smo že rekli, najgorečajti boritelji ideje, katero naj bi zastopal ta list. Razum tega ni niti en list prestolnice spregovoril o prvi številki tega lista. Taka blzinost nasproti temu lista je zagonetka.

Na večer bo neko zborovanje, na katerem se bo govorilo o srbsko-bolgarski zvezi. Na plakatih je podpisan »Srpsko-bugarski komitet«, ki ni obstajal dosedaj. Potruditi se hočem, da doznam kaj in da sporodičim čitalcem »Edinosti«. O zborovanju vam došljem poročilo.

Sinci so nekateri tukajšnji listi donesli vest, da pride danes semkaj vodja ustaje v Makedoniji, Boris Sarafov in da je že najeto stanovanje zanj. Ko pride, gledal bom, da ga obiščem in da ga nekoliko poizprašam, o čemer hočem tudi obvestiti čitalce »Edinosti«.

Dnevne novice.

Afera med ljubljanskim županom in častniki noč z dnevnega reda. Povedali smo bili že, da so častniki grdo pogoreli s tem, da so brez pogojno umaknili tožbo, naperjeno proti županu Hribarju. Da bi pokrili blamažo svojih miljencev so nekateri nemški listi obdolžili župana, da je falsificiral zapisnik one seje, v kateri je najava župan Hribar razčilil častnike, da je namreč drugačje govoril nego je v zapisniku. To je skrajna infamija od strani dotednih listov. Res nedostaje besed, ki bi mogle primereno označiti tako — lumparijo.

Da se pojasi stvar, je občinski svetovalec dr. G. Krek v zadnji seji občinskega sveta ljubljanskega interpelliral župana o stvari. Župan je odgovarjal na razsežno in lahko umljivim ogorčenjem. Povdral je, da takega lopovstva bi bili morda zmožni brezvestni dopisniki nemških listov, nikdar pa slovenski župan bele Ljubljane! Župan je natančno opisal dogodek, ko so v ljubljanski kazni eneli črno-rumeni zastavo in je izjavil, da vzdružne vse, kar je povedal v seji dne 9. junija in istotko nosi rad odgovornost za to, kar je reklo v uradnem poročilu do deželnega predsednika. Gospod župan je zatrdil, da sodna preiskava ni prinesla jasnosti; on sam, ako bi bil zaslišan kakor priča, bi bil lahko povedal marsikaj, ali ni bil zaslišan. Iz uradnega pojašnjevanja državnega pravnika samega izhaja, da se je 21. častnikov in enako postavljenih ene v udeležilo »früschoppen« v kazini. Župan je reklo v začetku svojih izvajanj: »Ta zastava (črnorudeče - zlatorumena) pomenja ondi, kjer dosledno nečemo in ne marajo poznati deželne zastave, provokacijo za večino deželnega prebivalstva. Po mojem osebnem prepričanju je to tudi zastava Fredente, katera v bližnji bodočnosti postane Avstrijci in nje dinastiji drugače nevarna, nego bi jo laška Fredenta kdaj biti zamogla.«

Sloveni naj — vožijo gnoj! Z ozirom na oni grdi članek, ki je izšel v »Grazer Tagesspost« proti zahtevi podnebjostajarskih Slovencev po eni meščanski žoli se slovenskim učnim jezikom, piše »Südsteierische Presse«: »Po vsej pravici je tržaška »Edinost« nazvala stajarske Nemce baba-re, ki ne privožajo slovenskemu ljudstvu niti toliko šolske naobrazbe, kolikor je je potrebno za navadno izhajanje. Ravno »Tagesspost« je, ki je že neštetokrat predvajala slovenskim voditeljem, da onemogočajo ljudstvu pričenje nemškega jezika. Sedaj pa, ko je slovenski poslanec stavljal v deželnem zboru predlog, naj se v Sevnici osnuje slovenska meščanska šola, kjer bi se vodila slovenskemu ljudstvu večna naobrazba in prilik za pričenje nemškega jezika je zika, prihaja »napredna« »Grazer Tagesspost« in pravi, da za prevažanje gnoja in kopanje krompirja zadošča za pouk ljudske šole! Ako bi bil stavljen predlog, naj se v Sevnici zasegne nemška meščanska šola, potem pa bi bili, seveda, dani vsi potrebni predpogoji. Ali za slovensko meščansko šolo ni mesta pri nas. Slovenci naj le ostanejo pri prevažanju gnoja in »kopanju krompirja«. Tako govorite naši »ljubjezni« nemški sodežlani. Tako govorite nemški »kulturnoseci« na Stajarskem!«

Pfui Teufel!

Nasilje na Koroškem. Ljubljanska dnevna poročata brzo avto iz Rožeka, da se je včeraj na tamkajšnjem civilnem sodišču vložila razprava, na kateri je zastopal toženca dr. Novak iz Ljubljane, ki je svoje prigovore predstavil slovenski. Sodnik Pirkler pa mu je segel v besedo in je zahteval od dra. Novaka, naj govoril nemški, ker na sprotna stranu da ne ume slovenski. Dr. Novak je ustreljal na svojem stališču, a sodnik mu je zagrozil s takojšnjim kontumaciranjem, ako bi hotel nadaljevati slovenski. Sodnik je dejal, da je v tako postopanju prisilen po zakonu in po interpretaciji istega, kar da se bo uveljavljalo po vsem Koroškem v slučajih, da ena stranka umiječe nemški (!!!) (Torej »zakon« in »njega interpretacija« ne dovojujeta, da bi se z nemškimi strankami razpravljalo slovenski. Nič pa nimata »zakon« in njega »interpretacija« proti temu, da ce s slovenskimi strankami nemški razpravljati. Ali kraj vsega tega moramo verovati vsi kakor v evangelje, da smo pred zakonom vsi enaki! Ured.) Ker ni preostajalo družega, je dr. Novak razpravljal nemški, zavoravši se poprej s protestom.

Značilno za »nemšto« v Mariboru.

Nemški volilni odbor za predstoječe občinske volitve v baje povsem nemškem Mariboru je ostal — brez nemških agitatorjev! Pomagati si hoče po tistem starem računskem pravilu: če se številka ne more odšteti, pa se gre — na posodo. In nemški volilni odbor v Mariboru je res šel na posodo — po nemške »burše« v nemški Gradec. Vseňiliški dijaki pridejo torej v Maribor, organizirani v čelo agitatorjev reševat mariborsko nemšto!! Ni-li to značilno za to »nemšto«? No, svoje dobro bo vendar imel Maribor od te na posodo vzete nemške čete; če ne bo druga, vsaj pivovarniška industrija bo imela lep dobiček. V kolikor so znani nemški dijaki, utegne v dneh volilne agitacije kako poskočiti — konsum piva!

Socijalno-demokratična stranka hoče kako energično poseči v volilni boju; izdala je že svoj volilni oklic, v katerem kako energično dokazuje potrebo opozicije v mestnem svetu. Toda med možimi, ki jih ta stranka pripomore, je tudi takih, ki ne pripadajo socijalno-demokratični stranki, kakor n.pr. župan dr. Schmiderer. To bi kazalo, da so socijalni demokratje na Štajerskem prišli do spoznaje, da z ekskluzivnostjo že pridejo do vsehov in morajo tudi oni, kakor vsaka stranka, računati z danimi razmerami in — transig rati.

V volilno borbo posežejo tudi obrtniki se svojimi lastnimi kandidati; zato pa so tudi že izvedeli, po čem je nemško prijateljstvo do obrtnega stanu. »Marburger Zeitung« jih psuje, da je kar veselje.

Oblak se je utrgal. Iz Jelša n dne 18. nov.: V hribih nad vasjo Novokraščine se je v minoli noči utrgal oblak, da so potoki hipoma silno narastli. A ker tečejo ti po sredi vasi, je voda udrla v hlev, kleti in pritičae prostore sploh. Na več krajih je bila živila vsa v vodi in rešiti so jo mgle ljudje iz z veliko nevarnostjo za svoje življenje. V cerkvi je segala voda do polovice oltarja. Klopki, ki stojiti pred oltarjem, je voda odnesla do vrat cerkve, zbor česar ni bilo možno odpreti teh poslednjih. Cerkvena obleka po omara je bila vsa v vodi. Poljski pridelki, ki so jih ljudje ravno pospravili, so tudi vse splavalni: tako, da bodo ljudje v velikih stiskah preko zime. Županstvo je takoj ukrenilo vse potrebo in je škodo precenilo. Prosilo bo tudi vlado za podporo. Čujemo, da se je slična nesreča dogodila tudi v Zabičah, ali natančnega nam ni znano še ničesar. Ko izvem, vam že sporočim. (Prosimo lepo. Priporočamo se vam tudi za v bodoče. Ured.)

Lepak z roznimi redi železnic, parobrodov in pošti, veljavnimi od 1. novembra 1903, je pritožila »Soča« svojemu zadajemu izdsnu. Kdor želi imeti ta lepak, naj se oglassi pravočasno. Dobi ga brezplačno tudi v več izvodih.

Akad. teh. društvo »Triglav« v Gradeu priredi v soboto dne 21. t. m. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih svoj III. redni občni zbor s sledenim vsporedom: 1. Čitanje zapisnika bratskega društva »Slovenije«. 3. Poročilo odborovo. 4. Proračun za zimski tečaj 1903/4. 5. Slučajnosti. 6. Razdelitev trakov.

Pogrebno društvo »Jožef Arimatej« v Lonjerju bo imelo svoj letni občni zbor dne 21. t. m. ob 9. uri zjutraj v prostorih »Konsumnega društva« v Lonjerju s sledenim dnevnim redom: nagovor predsednika, poročilo tajnika, poročilo blagajnika, volitev odbora, posamični nasveti.

Čitalnica pri sv. Jakobu naznanja slušateljem »Narodnega vseňilišča«, da se bo namesto jutri: (v soboto — praznik) danes (v petek) zvečer vršilo predavanje. Predmet: Zgodovina. Mnogoštivne udeležbe se nadeja o d b o r.

Tržaške in okoličanske slovenske zadruge opozarjam, da se bo v nedeljo, dne 22. novembra 1903 ob 9. uri predpoludne vršilo v »Slovenski čitalnici« drugo posvetovanje, oziroma čitanje pravil »Zvez«. Glasom zadojega sklepa naj se udeleže vse zadruge po dveh zastopnikih (predsednik in en odbornik) tega posvetovanja.

Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metodija »Pivka« v Št. Petru na Krasu se bo vršil v nedeljo 22. novembra t. l. ob 5. uri popoludne v prostorih g. Ivana Špirlerja. — K oblini udeležbi uljudno vabi o d b o r.

Pogrebno društvo na Vrdeli pri sv. Ivanu bo imelo svoj XXXV. redni

občni zbor jutri v soboto dne 21. novembra ob 10. uri zjutraj v društvenih prostorih št. 794. — Dnevní red: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Poročilo pregledovalca računov. 5. Posamezni predlogi. 6. Volitev novega odbora.

Nezvest mož in ljubosumna žena. On je Avgust Jaski, bivši policijski agent, sedaj trgovec z vinom, a ona je njegova sopoga Frančinka. Sinoči je on sedel v gostilni v ulici Nuova št. 5. Bil je popolnoma brez skrbi, ker je bila žena ostala doma, češ, da je bolna. Okoli 10. ure je šel on za hip iz gostilne ter je tam blizu videl neko mlado žensko, ki je stala sama na ulici. Povedali smo že v naslovu, da je on nezvest mož in to dokazuje dejstvo, da se je takoj približal oni mladi ženski in jej ponudil, da jo spremini domov — v Škodenj, v kar je ona tudi privolila. On jo je prosil, naj ga nekoliko počaka, da gre nazaj v gostilno po dežnik, katerega je bil tam pozabil. Šel je torej po dežnik, a ko se je vrnil žajim na ulico, je začul krik in zagledal svojo lastno prej bolno zakonsko polovico, ki je prav neusmiljeno pretepala ono, katero je hotel on spremiti v Škodenj. Pristopil je bliže, da bi pomiril svojo razjarjeno polovico, a ona je še njega pošteno nakresala. Slednjič so prišli redarji ter vse tri odveli pred policijskega uradnika, kateri je vzel na zapisnik razlučeno Frančinko ter jo potem pustil na svobodo. Odhajajo se svojim možem, je Frančinka grozila istemu, da bosta že doma obračunalna.

Ono mlado ženo, ki je bila tepera in kateri je ime Antonija Kraševca, je dal policijski uradnik spremiti na zdravniško postajo društva »Ige«, kjer je je zdravnik opral in obvezal prejšnjo rano na glavi, katero je bila vsekala Frančeka s ključem.

Bratska ljubezen. — 40-letni Randolph Uber iz Verone ima brata Emila, — ki tudi biva v Trstu — s katerim se imata tako rada, da bi najraje pojedla eden druga. — Včeraj je šel Randolph dvakrat nad brata v stanovanje ter mu obakrat grozil, da eden njeni mora jenjiti gaziti blato, katerega je te dni toliko. Popoludne se je Emil nahajal v neki gostilni v ulici del Ponte. Hkrat je prišel k njemu ljubezljivi brat ter tam zopet ponavljal svoje grožnje. To je bilo Emili že preveč nadležno, a da vendar ustreže bratu, ki je želel, da bi eden njen jenjal gaziti blato, je poklical redarja ter istemu priporočil svojega brata Randolpha. — Povedal je ob enem redarju tudi bratovo željo. Redar je Randolpha odpeljal v zapore v ulico Tigor, kjer ni nič blata, in tako je Randolph jenjal — vsaj za nekaj časa — gaziti blato.

Nezgode na delu. 24 letni žagar Fran Mikac, iz ulice Rivo št. 3, si je včeraj predpoludne o padcu zlomil desno nogo. Prenesli so ga v bolnišnico.

— 25 letni Josip Viedemann, delavec v tovarni »Linoleum« si je se šipo hudo ranil desno roko.

Učitelj jahanja Pavel Stefanin je včeraj zjutraj padel raz konja ter si o padcu zlomil desno ključnico.

Tudi ta dva sta bila vsprejeta v bolnišnico.

Pasji zobje. Včeraj popoludne je neki pes ugrizal v levo nogo pod kolenom 16 l. podajača Celestina Cingulana iz ulice Industria št. 26.

Dva brivea iz Kalabrije. 25-letni brivec Rok A. iz Bovalina v Kalabriji je stanoval do včeraj popoludne v ulici Crosada št. 9. pri nekemu g. Ruzier. Ni nam znano zakaj, vemo pa, da Rok ni bil posebno za dovoljen se svojim hišnim gospodarjem. O tej svoji nezadovoljnosti je potožil svojemu prijatelju 31-letnemu Ivanu R. istotako briveu ter tudi od istotam. Kalabrežka brivca sta šla torej onega dne k g. Ruzierju z namonom, da ga vržeta čez okno na ulico. Ker se pa stanovanje Ruzierja nehaja v trjetjem nadstropju gori omenjene hiše, se je Ruzierju zdelo to nekoliko previsoko ter vsled tega ni hotel nikakor privoliti, da bi kalabrežka brivca izvršila svojo numero.

No, istega dne je stvar ostala pri samih besedah. Včeraj sta si pa ta dva kala breža vtepla v glavo, da morata Ruzierja obriti. Šla sta torej k Ruzierju ter mu povestala, da ga tako fino obrijeta, da se mu ne bo treba briti nikdar več, kar znajo posebno dobro brive iz Kalabrije. V to svrhu sta bila tudi prinesla seboj dolge in dobro nabrušene nože. A tudi to ni ugaljalo Ruzierju, kateri je poklical redarje, ki so ne-

Zgubil se je. 25 letni delavec Ivan Kobec od sv. M. M. Zgornje je šel v ponedeljek v jutro v bolnišnico, da bi ga zdravnik preiskal, ker je bilbolehen. Od tistega časa se pa mladenič ni vrnil več domov. — Stariš njegovi so povprašali po njem v bolnišnici in drugod, a zmanj. — Včeraj popoludne je neka Marija Sancin od sv. M. M. Zg. po naročilu Kobčevih staršev prijavila to stvar redarstveni oblasti.

Za 1 kruno o Božiču 25.000 krun. Ta vabljava nara je določena srečemu dobitku glavnega dobitka »Božične loterije«, katere srečkanje se bo vršilo gotovo 29. decembra tek. leta. Razven tega glavnega dobitka je še nadaljnih 100 glavnih in 1400 postranskih dobitkov skupaj K 25.000 in ker znaša cena srečki le 1 kruna, se je nadejati na posebno živahno udeležbo vseh prijateljev, ki računajo na tako krasno božično darilo.

Sodišča.

Radi tativne. 19-letna Antonija Bertolija je služila več časa pri gospoj Mariji Pittini. Antonija je pa imela tudi ljubčeka. No, seveda, 19-letno dekle, pa brez »šoceljne«! A ker je hotela svojemu »šoceljnu« dopasti, se je Antonija rada lišpala. Posebno se je pa hotela nališpiti dne 25. oktobra, ko je imela iti z ljubčekom na neko veselico. V to svrhu je vzela brošo svoje gospodinje, ne da bi prej isto prašala za dovoljenje, ter si jo pripela na prsi. Ker je pa Antonija tisti večer prišla prepozno domov, je to njen gospodinje tako razjezilo, da jo je takoj druga gega dne odpustila iz službe. Odhajajo iz službe je pa Antonija pozabila vrniti gospodinji brošo. Ko je pa gospa zapazila, da je ista manjka, tožila je takoj Antonijo radi tativne. Antonija je bila vsled tega aretovana, a včeraj je morala odgovarjati pred deželnim sodiščem, katero jo je obsodilo na 2 meseca ječe, pooknjene z jednim postom vsaki mesec. — A kaj bo dejal »šocelj«?

Razne stvari.

Pariška svetovna razstava od leta 1900 je izkazala prebitek sedem milijonov frankov.

Trgovina.

Borzna poročila dne 19. novembra.

Tržaška borza.

Napoleon K 19.06—19.09%, angleške lire K 23.96 do 23.99, London kratki termin K 239.35—239.95, Francija K 95.05—95.35, Italija K 95.20—95.50, italijanski bankovci K 95.25—95.55, Nemčija K 117.05—117.35, nemški bankovci K 117.10—117.40, avstrijska ednota renta K 100.30—100.60, ogrska kronska renta K 98.20—98.50, italijanska renta K 101.90—102.30, kreditne akcije K 671.—674.—, državne železnice K 665.—668.—, Lombardi K 87.—89.—, Lloydove akcije K 715.—725.—, Srečke: Tisa K 324.—330.—, kredit K 473.—do 482.—, Bodenkredit 1880 K 296.—301.—, Bodenkredit 1889 K 289.—295.—, Turške K 144.—do 144.—, Srbske 2% K —.

Dunajska borza ob 2. uri popol.

	včeraj	danes
Državni dolg v papirju	100.40	100.45
v srebru	100.25	100.30
Avstrijska renta v zlatu	120.60	120.55
v kronah 4%	100.45	100.45
Avst. investicijska renta 3½%	92.60	92.50
Ogrska renta v zlatu 4%	118.70	118.65
v kronah 4%	98.30	98.30
renta 3½%	89.40	89.40
Akcije nacionalne banke	1622.—	1621.—
Kreditne akcije	671.75	671.50
London, 10 Lstr.	239.50	239.45
100 državnih mark	117.17½	117.10
20 mark	23.44	23.45
20 frankov	19.07	19.06
100 ital. lir	95.25	95.25
Cesarski cekini	11.33	11.33

Parizka in londonska borza.

Pariz. (Sklep.) 3% francozka renta 98.12, 5% italijanska renta 103.90, Špan.-ki extérieur 90.30, akcije otomanske banke 597.

Pariz. (Sklep.) Avstrijske državne železnice 726.—, Lombardi 91.50, unificirana turška renta 88.20, menjice na London 251.85, avstrijska zlata renta 102.50, ogrska 4% zlata renta 102.—, Landerbank —, turške srečke 140.75, pariška banka 11.25, italijanske mridljonske akcije 688, akcije Rio Tinto 12.25, Slab.

London. (Sklep.) Konsolidiran dolg 88½, Lombardi 3½, srebro 27½, Špan.-ki extérieur 89½, italijanska renta 103.½, tržni diskont 4, menjice na Dunaju 24.22, dohodki banke —, izplačila banke —, Trdno.

Tržna poročila 19. novembra.

Budimpešta. Pfenica za april K 7.74 do 7.75, R2 za april K 6.72 do 6.73, za maj — do Oves za april K 5.53 do 5.54, za maj K —, do —, Koruza za maj K 5.25 do 5.26.

Pfenica: ponudbe srednje —; povpraševanje: omejeno, bolje, prodaja 25.000 met. st., čvrsto. — Druga zita nespremenjeno. — Vreme: oblačno.

Hamburg. (Sklep.) Kava Santos good average za december 30½, za marec 31½, za maj 31½, za september 32½, vzdrlana; kava Rio navadna loco 27.30, navadna reela 31.34, navadna dobra 35.37.

Havre. (Sklep.) Kava Santos good average za november po 50 kg 37.50 frk, za marec 28.25 frk.

Hamburg. (Sklep.) Sladkor za novembr 17.—, za december 17.20, za marec 17.65, za maj 17.80, za avgust 18.20, za oktober 18.40. Mlačno. (Vreme: oblačno.)

London. Sladkor iz repe surov 8½, Šh. Java 9.09 Šh. Mirno. Pariz. Rž za tekoči mesec 15.—, rž za decembra 15.15, za januar-februar 15.—, za januar-april 15.—(mlačno). — Pfenica za tekoči mesec 21.—, za decembra 21.05, za januar-februar 21.—, za januar-april 20.95 (trdno). — Moka za tekoči mesec 29.10, za decembra 29.05, za januar-februar 28.65, za januar-april 28.50 (trdno). — Repično olje za tekoči mesec 52.75, za decembra 53.—, za januar-april 53.—, za maj-avgust 53.25 (trdno). — Spirít za tekoči mesec 38.—, za decembra 38.—, za januar-april 38.75, za maj-avgust 39.—(mlačno). — Sladkor surov 88% uso nov 22½—23½ (mlačno), bel za tekoči mesec 26.12½, za decembra 26.37 (trdno), za januar-april 26.87½, za maj-avgust 27.75, rafiniran 58—58½.

Insolvence.

